

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 75.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

2. φαν. 22
 Exod. 14.
 Exod. 32.
 11. 100
 11. 100
 11. 100

successu tumore affecto, ac præ lætitia sublimius de se, quàm hominis conditio potularer, sentienti, aduersæ valetudinis frænum iniectum est, vt altos ipsius spiritus deprimeret, humanæq; naturæ fragilitatē coargueret, animique morbo ex lætitia contracto mederetur. Nam quòd mortaliū animi gaudio magis efferi soleant, ostenderunt Iudæi. Posteaquam enim Ægyptij defuncti sunt, eosque mare pro sepulchro habere conspexerunt, tum verò ad idolorum cultum sc̄se. conuerterunt. Nam cum mare transissent, nec periculi quicquam subiissent, vbi terram attingerunt, naufragium pertulerunt. Quod quidem Thebanorum Imperator Epaminondas optimè perspiciens, parta de Lacedæmonis victoria, statutoque trophæo, postridie tristem se ac mœstum amicis ostendit, Iis autem percunctantibus ecquid molesti accidisset, Minimè, inquit, verum hesternò die altiōres, quàm par esset spiritus gessisse me sensi. Ac proinde hodie immoderatâ hanc voluptatē coërceo. Quocirca ne tu quoque mœrore cõsterneris, si cum animi bonis abundes, corporis morbis edomeris. Verum illud tibi in mentē veniat, hanc rem, vel coronas tibi patturire, vel arrogantiā reprimere.

Zosimo Presbytero. 75.

Magna quidem, vt aiunt, ætatis tuæ iuuenilis flagitia fuerunt, quidni enim? At senectutis crimina tanta sunt, vt ad eorum magnitudinem nihil possit accedere. Etenim in senectute iuuenes eos, quorum ob libidinem ac petulantiam celebre nomen est, obscurare, omnem absurditatem superat. Ac planè constat te Epicuri morbo laborare, nec, quid animi habeas, premere ac continere posse, verum ipsius dogmata per opera confirmare. Quamobrem interdixi, inquam, tibi ipsi diuino altari: ne fortè in tuum caput fulmen grassetur.

Pamprepio Diacono. 76.

Nulla, ô amice, ratio inueniri potest, perquam quispiam à calamitatibus liber at-

μείζον ἢ τῆ ἀνθρώπων φρονήσαντι, ἔπετέθη ὁ τῆς ἀρρώστιας χαλινός, τὸ φρόνημα αὐτῆ κατατέλλων, καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐλέγχων φύσιν, καὶ τὴν οὐκ τῆς χαρῆς ἐχρηνομένην τῇ ψυχῇ νόσον ἰάμενος. ὅτι γὰρ ὑπο χαρῆς μάλ-
 λον ἀίρονται αἱ ψυχῆ, ἔδειξαν οἱ Ἰσ-
 δαῖνοι. ὅτε γὰρ ἀπὸ πλάγματος τῆς ἀ-
 γιπλίων, καὶ εἶδον τὸν βυθὸν τὰρον αὐ-
 τῶν γεγενημένων, τότε εἰς εἰδωλολα-
 τρείαν ἐβάπησαν. Διαβάντες γὰρ τὴν
 θάλασσαν καὶ μηδὲ καὶ διωσάδες ὑπο-
 μέναντες, ἐλθόντες εἰς τὴν γῆν ἐναυά-
 γησαν. ὁσὲρ Ἐπαμινώνας ὁ θεσσαλῶν
 στρατηγὸς ἄριστος αἰσιδῶν, λακεδαί-
 μονίους νικήσας, καὶ τρόπαιοι κατ' αὐ-
 τῶν ἤσθη, τῆ ἐξῆς ἔθηκε τοῖς φίλοις
 κατηφῆς καὶ θυγῆς. τῶν δὲ ἐρωτησά-
 των μὴ λυπηρὸν συνέβη, ἔχθη φησὶν,
 ἀλλ' ἐξῆς ἠσθόμεν ἑμαυτῆ. μείζον ἢ
 χαλῶς ἔχει φρονήσαντος. διὸ σήμερον
 κολλάζω τὴν ἀμετρίαν τῆς χαρῆς.
 μή τοι μὴ αὐτὸς ἄλυε, εἰ τοῖς
 τῆς ψυχῆς κομῶν ἀγαθοῖς, ταῖς τῆ σῶ-
 ματος δαμάζῃ ἀρρώστιας, ἀλλ' ἐννοεῖ
 ὅτι σοὶ τῆτο, ἢ τεφάνης ὠδίνε, ἢ τὸ
 φρόνημα κατατέλλει.

Zosimo presbytero. 75.

Μεγάλα μὲν σου τὰ τῆς νεότητος ὡς φασὶ πλιν μελήματα. πῶς γὰρ εἰς τὰ δὲ τῆ γῆρας ὑπερβολὴν οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ ἐν γῆρα τοὺς νέους τοὺς ἐπὶ ἀσελγῆ βεβημένους ἀπικρύπτειν, ἄπασαν ὑπερβαλλεῖ ἀποπίαι. καὶ ὄλος εἶ, τὰ ἐπικούρα νοσῶν, καὶ τὴν γνώμην κατέχειν μὴ δυνάμενος. ἀλλὰ δια τῆ ἐργῶν τὰ σκένε δόγματα βεβαῶν. εἰργαστοῦ, εἰργαστοῦ τῆ γῆρας ἡσασθη, μὴ ποτε σκηπτός, καὶ τῆς οὐκ χωρήσει κεφαλῆς.

Pamprepio diacono. 76.

Οὐκ ἔστι, ὦ φίλη κεφαλῆ, μηχανὴ εὐρεῖν, δι' ἧς ἄπὸς γένοιτο συμφορῶν ἐλευθε-